

Lidelsens Helbredelse
Punta de Vacas, Mendoza, Argentina
d. 4. Maj 1969

Hvis du er kommet for at lytte til en mand, om hvem man tror, overfører visdom, så har du misforstået måden, for sand visdom overføres ikke gennem bøger eller taler. Sand visdom findes i din bevidstheds dyb, ligesom den sande kærlighed findes i dit hjertes dyb.

Hvis du er kommet her, tilskyndet af bagtalere og hyklere, for at høre på denne mand, og senere bruge hvad du hører som argument mod ham, så er du gået forkert, for denne mand er ikke her for at bede dig om noget eller udnytte dig, for han behøver dig ikke.

Du bør vide hvem du lytter til. Du lytter til en mand, som er uvidende om de love, der regerer universet, som er uvidende om historiens love og om de forhold, der regerer nationer.

Denne mand henvender sig til din bevidsthed, ligesom dem der mediterer i højderne i de snedækkede bjergtinder, langt over byerne og deres sygelige ambitioner. Der i byerne, hvor hver dag er en stræben, der afbrydes af døden, hvor kærlighed er efterfulgt af had, hvor tilgivelse er efterfulgt af hævn - der i de rige og fattige menneskers byer, der i de umådelige menneskemængder, har der lagt sig en kappe af lidelse og sørgmodighed.

Du lider når du føler smerte, og når sulten nager dig, men du lider ikke kun på grund af fysiske smerter eller ubehag. Du lider også på grund af sygdommens efterfølger. Du bør skelne mellem to former af lidelse: den lidelse der skyldes sygdomme (og den er takket være videnskaben på tilbagegang, ligesom også sulten ville være på tilbagegang, hvis retfærdigheden herskede).

Der er også lidelse som ikke direkte afhænger af sygdomme, men som afledes af den. Hvis du er hæmmet, hvis du ikke kan se, eller hvis du ikke hører, lider du. Og selv om denne lidelse stammer fra din krop, er den dog mental.

Der er også en anden form for lidelse, en lidelse der ikke viger for videnskabens fremskridt. Denne lidelse, som er mental, viger kun for troen, for glæden ved at leve, for kærligheden.

Du bør forstå at denne lidelse altid er baseret på den vold der findes i din egen bevidsthed.

Du lider fordi du frygter at miste hvad du har, for det du allerede har mistet, eller for det du tvivler på at opnå. Du lider for det du ikke har, eller på grund af angst i al almindelighed...

Her har vi mennesket værste fjender: angsten for sygdom, angsten for fattigdom, angsten for døden, angsten for ensomheden. Alt dette er mental lidelse. Alt dette udtrykker en indre vold, den vold der findes i din bevidsthed.

Læg mærke til hvordan denne vold altid stammer fra begæret. Jo voldsommere et menneske er, jo grovere er dets begær.

Jeg vil fortælle dig en historie, der fandt sted for lang tid siden. Engang var der en rejsende, som skulle ud på en lang rejse. Til dette formål spændte han sit trækdyr fast til en vogn og begyndte den lange tur mod hans fjerne mål, med en fastsat tidsgrænse. Han kaldte dyret Nødvendighed og vognen Begær, det ene hjul Nydelse og det andet Smerte.

Således bevægede den rejsende sig fremad i sin vogn, nogle gange til højre og nogle gange til venstre, men altid mod hans mål. Jo hurtigere vognen kørte, jo hurtigere drejede Nydelsens og Smertens hjul sig, da de jo var forbundet til den samme aksel, og bærende på Begærets vogn.

Da vejen var meget lang, begyndte vores mand at kede sig. Så han besluttede at pynte vognen med smukke ting og som sagt så gjort.

Men jo smukkere vognen blev, desto tungere blev den for Nødvendighed at trække. Og så, rundt i svingene og op ad stejle skråninger blev det stakkels dyr, han havde kaldt Nødvendighed, svagere og svagere for hver bakke og hver kurve.

Det blev sværere og sværere for det at trække Begærets vogn og på den sandede vej satte Nydelsens og Smertens hjul sig fast.

Den rejsende blev fortvivlet, for han var endnu langt fra sit mål. Derfor besluttede han sig for at sove på problemet, og mens han gjorde dette, hørte han sin gamle vens vrinsken. Han forstod budskabet og den følgende morgen tog han al pynten af og smed det væk. Således, meget tidligt begav han sig afsted med sit dyr på en travetur, glad fremad mod hans mål. Ikke desto mindre havde han spildt kostbar tid, der ikke kunne indhentes.

Den følgende nat, tænkte han igen problemet igennem, og han forstod igen ved sin vens hjælp, at han nu måtte påtage sig en meget vanskeligere opgave, men at den samtidig ville betyde hans løsrivelse. I det tidlige daggry ofrede han begærets vogn.

Det er rigtigt at han hermed gav slip på nydelsens hjul, men han gav også slip på smertens. Så satte han sig op på dyret Nødvendighed, og tog afsted i fuld gallop hen over de grønne enge indtil han nåede sit bestemmelsessted. Læg mærke til hvordan begæret kan trænge dig op i en krog. Men der er forskellige former for begær. Der er grove begær og der er mere sublime begær.

Opløft begæret! Overvind begæret! Rens begæret! Du bliver sikkert nødt til nød til at ofre Nydelsens hjul, men også smertens.

Den vold, begæret skaber i menneskene, er ikke kun en sygdom i dets bevidsthed, den kommer også til udtryk overfor andre mennesker.

Tro ikke at når jeg taler om vold, at jeg kun refererer til krigens våbnede vold. Det er kun en form for fysisk vold. Der findes også økonomisk vold. Økonomisk vold er det der får dig til at udbytte andre. Økonomisk vold er når du stjæler fra andre, når du ikke længere er som en broder til din næste, men som en rovfugl.

Der er også racevold. Tror du, at du ikke udøver vold, når du forfølger et andet menneske fordi det tilhører en anden race end du? Tror du, at du ikke udøver vold, når du bagtaler ham, fordi han tilhører en anden race?

Og der er religiøs vold. Tror du, at du ikke udøver vold, når du ikke giver arbejde, eller når du lukker dine døre, eller når du fyrer en for ikke at tilhøre din egen religion? Tror du, at det ikke er religiøs vold at bagtale og isolere en som ikke deler dine principper, at isolere ham i hans familie, at indhegne ham mellem dem han holder af, fordi han ikke er fortrolig med din religion?

Der findes andre former for vold, nemlig den der udøves af snævertsynede moralister. Du vil påtvinge andre en bestemt måde at leve på. Du vil påtvinge andre et kald... men hvem har fortalt dig, at du er et eksempel der skal følges? Hvem har fortalt dig, at du kan påtvinge en livsstil, fordi det behager dig? Hvor er skabelonen og hvor er modellen for dig at påtvinge?

Her er så en anden form for vold. Du kan kun stoppe volden i dig selv, i andre, og i verdenen som omgiver dig, igennem indre tro og indre meditation.

Der er ingen falske døre som kan stoppe volden. Denne verden er på kanten til at eksplodere og der er ingen vej til at stoppe volden! Søg ikke efter falske døre! Der er ingen politik, som kan løse denne syge trang til vold. Der er intet parti eller bevægelse på planeten, som kan stoppe volden. Der er ingen falske udveje fra volden i verden.

...Det fortælles til mig, at unge mennesker over alt, søger efter falske døre for at undslippe volden og den indre lidelse. De vender sig til narkotika som en løsning. Søg ikke efter falske døre til at stoppe volden.

Min bror, opfyld simple bud, simple som disse sten, denne sne, og denne sol som velsigner os. Bær fred inden i dig selv og bær den til andre. Min bror, tilbage i historien er der et menneske, visende et ansigt af lidelse. Min bror, se på det lidende ansigt...men husk at det er nødvendigt at gå fremad og det er nødvendigt at lære at le og det er nødvendigt at lære at elske.

Til dig min bror kaster jeg dette håb, dette håb af glæde, dette håb af kærlighed, så du kan ophøje dit hjerte og ophøje din ånd, og så du ikke glemmer at ophøje din krop!«